

I henhold til § 1 har loven til *formål* gennem tilsyn med priser og avancer at bidrage til en økonomisk stabilisering.

§§ 2 og 3 indeholder reglerne om *indseende med priser og avancer*, hvilken opgave er tillagt *monopoltilsynet*. Medens § 2 omhandler en generel prisovervågning, tager § 3 sigte på specielle vare- og erhvervsområder, hvor der typisk ikke er pris-konkurrence, men en konkurrence på varemærker, varedifferen-tiering og lignende.

§§ 4-7 indeholder lovens regler om *fastsættelse af priser m. v.* Lovens § 4 er sålydende:

„§ 4. Indtil 1. september 1971 må *priser, takster og honorarer for statslige og kommunale leverancer og ydelser* kun forhøjes med beløb, der medgår til dækning af de i § 5, stk. 1, nr. 1, nævnte omkostningsstigninger. Det samme gælder takster for *gas, el og telefon*, selv om leverandøren er en *privat virksomhed*. Bestemmelsen i 1. pkt. gælder dog ikke priser m. v. for leverancer og ydelser, der i henhold til lovgivningen skal godkendes af folketingets finansudvalg, og heller ikke kommunale ydelser, hvortil der ydes statsrefusion.

Stk. 2. Monopoltilsynet kan undtage fra bestemmelserne i stk. 1, 1. og 2. pkt., hvor der alene er tale om omlægning af priser, takster og honorarer, uden at det samlede provenu forhøjes.

Stk. 3. For leverancer og ydelser vedrørende

el,

gas og biprodukter i forbindelse med fremstilling heraf, fjernvarme,

offentlig trafik og transport, herunder havneafgifter,

telefon- og telekommunikation,

radio- og fjernsynsspredning,

renovation og for

læge-, tandlæge- og dyrlægeydelser,

hvor priser, takster og honorarer fastsættes eller godkendes af staten eller af en kommune, må vedkommende myndighed fra 1. september 1971 ikke fastsætte eller godkende forhøjelser, der overstiger de i § 5, stk. 1, nr. 1, omhandlede omkostningsstigninger, forinden den fra monopoltilsynet har indhentet en